

He llegit bastants articles referents a la variant. Entenc els afectats en la mateixa mesura que estic en desacord en molts dels seus punts de vista. Sóc un amant de la història i de l'anàlisi lògica. Estic també en desacord amb els ecologistes de l'Empordanet amb els quals sempre he combrat en la majoria de les seves posicions, i si ho estic ara és perquè sé que la variant es farà i que, una vegada construïda, contribuirà en enorme mesura a la decongestió de les carreteres del Baix Empordà. A què es presta a debat? Sens dubte, però suplico als interessats a considerar la millor alternativa d'una decisió que no li serà fàcil prendre a l'honorable Conseller. Per tant, invito a l'anàlisi lògica i meditada.

Tinc un amic italià que, va venir a un casament al Baix Empordà i en va quedar tant admirat que es va comprar una casa en el seu entorn. «És –em deia– una rèplica de la nostra Toscana, encara que un mica millor per la seva proximitat al mar». I em va elaborar un mica més el seu entusiasme. Li va fascinar el paisatge: l'extensa plana agrícola i sempre verda, l'abundància de fruita, els camps de flors que se'm bressolen suaument acariciades per la brisa de prima-

Antonio Torres-Alcalá

PROFESSOR EMERITUS.
PLATAFORMA NO A LA VARIANT NORD

LA VARIANT DE LA BISBAL: QÜESTIÓ DE PERSPECTIVA I NO D'INTERESSOS PRIVATS

El membre de la Plataforma defensa que la variant es faci pel sud perquè és el traçat més discret dels proposats

«Convindria preguntar-se quina d'aquestes alternatives oferiria més possibilitats de futurs enllaços de carretera»

«Entenguin que de Gavarres n'hi ha a tot Europa i cap ha estat afectada amb una cicatriu»

vera com les onades del pròxim mar i la policromia de la tardor (és poeta i italià, el meu amic).

Fa molt poc temps, perquè passa gran part del seu temps laboral a Itàlia, li vaig comentar l'assumpt de la variant. «Bé –em va dir– era d'esperar, però confio que imperi el bon gust, el respecte a tot el que em va atreure fins a allà i que es faci pel costat i la forma més discreta possible».

Davant dues alternatives (nord, sud) convé preguntar-se quina d'elles és la més discreta. A Itàlia la forma més discreta, com qualsevol viatger podrà constatar, és fer túnels a la topografia que ho exigeixi. Alguna cosa em diu, per la seva evidència, que el sud es presta a una major discreció que el nord, que és molt més pla, més agrícola, més humit i més obert a la vista. Crec que seria un greu i irremediable error escollir la cosa

més visible del Baix Empordà i dividir-lo amb una carretera que parteixi la visió i fins i tot els municipis. Seria com treure-li tot allò que ho fa únic, atractiu i fascinant. Li privaria de tot allò que ho fa prísti i que atreu tants turistes nacionals i internacionals. Fer la variant pel nord seria tan visible com una enorme cicatriu irreversiblement mal curada.

Ah! I no convindria preguntar-se, abans de fer la variant, a més del que s'ha exposat, quina d'aquestes alternatives oferiria més possibilitats de futurs enllaços de carretera? Com, per exemple, per obrir la part superior del Baix Empordà amb l'inferior, és a dir, de Palamós cap al sud. Es necessitaran túnels, una cosa que no permetria una variant pel nord. I, per favor, entenguin que de Gavarres n'hi ha a tot Europa i cap ha estat afectada amb una cicatriu, com les vistes, per desgràcia, en tantes zones de Catalunya i Espanya gràcies a la immisericordiosa i irrespectuosa indústria del ciment. El túnel és el més respectuós possible amb la muntanya.

Invito i suplico a ponderar aquesta decisió perquè en el futur no ens culpem d'impremeditació i falta de visió, perquè, com en qualsevol cas, és necessitat de present i també de futur.